

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

27. neděle v mezidobí cyklus B

Matky přinášely k Ježíšovi děti, aby jim požehnal. Ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš viděl, rozmrzelo ho to a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království. Amen, pravím vám: Kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde.“ Bral je do náručí, kladl na ně ruce a žehnal jim. (Mk 10, 13-16)

Kněz si zavolá děti nadšeně před obětní stůl: „Děti, pojdte dopředu!“
Doporučuje se, aby si sám posadil do podřepu nebo na taburet.

Milé děti, dnes jsme slyšeli, že Pán Ježíš žehnal dětem. Dnešní evangelium nám totiž popisuje krásnou událost, která se stala v jednom domě, kde byl Ježíš se svými učedníky. Matky přinášely své děti a Ježíš jim požehnal tím, že na ně vkládal své ruce. Už jste někdy viděli, jak kněz vkládá ruce? (*nechte odpovědět děti*) Ano, třeba při svatbě. Na konci svatebního obřadu kněz vkládá ruce nad nevěstu a ženicha, aby jim vyprosil Boží požehnání. Ale i na konci každé Bohoslužby při závěrečném požehnání si můžete všimnout vkládání rukou. Je to velmi krásné odcházet z kostela, vybaveni Božím požehnáním. Je to, jako bychom dostali brnění, přes které nám žádné zlo nemůže uškodit.

Ale proč to učedníci matkám, které přinášely své děti k Ježíši, zakazovali? Možná, že viděli, jak už je Ježíš unavený a přáli si, aby si mohl odpočinout. Možná, že si uvědomili, že když oni chtějí jít za Ježíšem, musí zcela změnit své smýšlení, např. milovat své nepřátele, nesouhlasit s hříchem, ale milovat hříšníky, opustit vše, co je pouze lidské a nechat se vtáhnout do Božího dobrodružství apod. A viděli, že děti přicházejí k Ježíši zcela svobodně. Možná, že jen obyčejně žárlili na dětskou nezávislost a svobodu. Vy děti si totiž neděláte starosti, lehce se učíte a ve všem, co potřebujete, se obracíte na ty, kteří vás učí nebo se o vás starají. A tím, jsou vaši rodiče. Jenže učedníci si starosti dělali. V minulé neděli jsme slyšeli, že si např. dělali starosti s tím, že někdo dělá dobré skutky ve jménu Ježíše a při tom nepatří mezi ně. Nebo si dělali starosti s tím, kdo bude v Božím království nejdůležitější a nejmávanější. A my jsme před chvílí slyšeli, že Pán Ježíš říká, že do Božího království patří ten, kdo je jako dítě. To znamená, ten, který se v důvěře obrací na Boha a nechá se Bohem vést. Takže dospělí si dnes z vás mohou vzít příklad a mít důvěru v Ježíše, jako když sami byli ještě dětmi. Není to krásné být vzorem pro dospělé?

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

27. neděle v mezidobí cyklus B

Matky přinášely k Ježíšovi děti, aby jim požehnal. Ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš viděl, rozmrzelo ho to a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království. Amen, pravím vám: Kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde.“ Bral je do náručí, kladl na ně ruce a žehnal jim. (Mk 10, 13-16)

Pomůcka: pracovní list z Kanán- Katecheze na neděli, pastelky

Milé děti, dnes jsme slyšeli, že Pán Ježíš žehnal dětem. Dnešní evangelium nám totiž popisuje krásnou událost, která se stala v jednom domě, kde byl Ježíš se svými učedníky. Matky přinášely své děti a Ježíš jim požehnal tím, že na ně vkládal své ruce. Už jste někdy viděli, jak kněz vkládá ruce? (*nechte odpovědět děti*) Ano, třeba při svatbě. Na konci svatebního obřadu kněz vkládá ruce nad nevěstu a ženicha, aby jim vyprosil Boží požehnání. Ale i na konci každé Bohoslužby při závěrečném požehnání si můžete všimnout vkládání rukou. Je to velmi krásné odcházet z kostela, vybaveni Božím požehnáním. Je to, jako bychom dostali brnění, přes které nám žádné zlo nemůže uškodit.

Ale proč to učedníci matkám, které přinášely své děti k Ježíši, zakazovali? Možná, že viděli, jak už je Ježíš unavený a přáli si, aby si mohl odpočinout. Možná, že si uvědomili, že když oni chtějí jít za Ježíšem, musí zcela změnit své smýšlení, např. milovat své nepřátele, nesouhlasit s hříchem, ale milovat hříšníky, opustit vše, co je pouze lidské a nechat se vtáhnout do Božího dobrodružství apod. A viděli, že děti přicházejí k Ježíši zcela svobodně. Možná, že jen obyčejně žárlili na dětskou nezávislost a svobodu. Vy děti si totiž neděláte starosti, lehce se učíte a ve všem, co potřebujete, se obracíte na ty, kteří vás učí nebo se o vás starají. A tím, jsou vaši rodiče. Jenže učedníci si starosti dělali. V minulé neděli jsme slyšeli, že si např. dělali starosti s tím, že někdo dělá dobré skutky ve jménu Ježíše a při tom nepatří mezi ně. Nebo si dělali starosti s tím, kdo bude v Božím království nejdůležitější a nejváženější. A my jsme před chvílí slyšeli, že Pán Ježíš říká, že do Božího království patří ten, kdo je jako dítě. To znamená, ten, který se v důvěře obrací na Boha a nechá se Bohem vést. Takže dospělí si dnes z vás mohou vzít příklad a mít důvěru v Ježíše, jako když sami byli ještě dětmi. Není to krásné být vzorem pro dospělé? Vybarvěte si obrázek a pak ho dejte svým rodičům.